

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalovaným: **1) Mgr. Zdeňka Šebková**, soudkyně Krajského soudu v Plzni, **2) Mgr. Hana Smékalová**, soudkyně Okresního soudu v Olomouci, **3) Mgr. Alice Žáčková**, soudkyně Městského soudu v Praze, **4) JUDr. Marie Tegérová**, soudkyně Městského soudu v Praze, **5) Mgr. Jan Lipert**, soudce Obvodního soudu pro Prahu 2, **6) JUDr. Ladislav Hejtmánek**, soudce Městského soudu v Praze, **7) Mgr. Ondřej Plšek**, soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem, **8) JUDr. Jitka Levová**, soudkyně Krajského soudu v Brně, **9) Mgr. Michaela Nováková**, soudkyně Okresního soudu v Hradci Králové, **10) JUDr. Iva Suneghová**, soudkyně Městského soudu v Praze, **11) JUDr. Iveta Veselá**, soudkyně Městského soudu v Praze, **12) Mgr. Jana Bošková**, soudkyně Krajského soudu v Plzni, **13) JUDr. Petra Venclová, Ph.D.**, soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové, a **14) Mgr. Jana Leblochová**, soudkyně Městského soudu v Brně, ve věci ochrany před nezákonným zásahem, v řízení o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2023, č. j. 18 A 20/2023-18, ze dne 24. 4. 2023, č. j. 17 A 34/2023-20, ze dne 26. 4. 2023, č. j. 17 A 66/2023-14, ze dne 10. 5. 2023, č. j. 8 A 56/2023-12, ze dne 25. 4. 2023, č. j. 11 A 39/2023-18, ze dne 3. 5. 2023, č. j. 11 A 69/2023-12, ze dne 27. 4. 2023, č. j. 9 A 35/2023-8, ze dne 4. 5. 2023, č. j. 9 A 64/2023-7, ze dne 4. 5. 2023, č. j. 6 A 50/2023-6, ze dne 2. 5. 2023, č. j. 3 A 36/2023-7, ze dne 3. 5. 2023, č. j. 15 A 58/2023-13, ze dne 2. 5. 2023, č. j. 14 A 69/2023-7, ze dne 26. 4. 2023, č. j. 10 A 37/2023-8, a ze dne 26. 4. 2023, č. j. 10 A 67/2023-8,

t a k t o :

I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 As 134/2023, sp. zn. 9 As 136/2023, sp. zn. 9 As 138/2023, sp. zn. 9 As 143/2023, sp. zn. 9 As 145/2023, sp. zn. 9 As 147/2023, sp. zn. 9 As 152/2023, sp. zn. 9 As 154/2023, sp. zn. 9 As 156/2023, sp. zn. 9 As 161/2023, sp. zn. 9 As 163/2023, sp. zn. 9 As 168/2023, sp. zn. 9 As 170/2023 a sp. zn. 9 As 172/2023 **se spojují** ke společnému projednání. Nadále budou vedeny pod sp. zn. 9 As 134/2023.

II. Kasační stížnosti **se odmítají**.

III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) v průběhu dubna 2023 zhruba 400 podání, která označil jako žaloby proti nezákonnému zásahu. Zásahy údajně spáchali v podáních označení soudci napříč Českou republikou. Soudci měli svým rozhodováním zasáhnout žalobci do osobnostních práv, zhoršili mu tím zdravotní stav, a proto se žalobce domáhal, aby městský soud deklaroval nezákonný zásah. Současně se žalobce domáhal náhrady způsobené škody.

[2] Městský soud žaloby odmítl usneseními uvedenými v záhlaví, neboť projednání žalob spadá do pravomoci soudů rozhodujících v občanském soudním řízení. Zároveň poučil žalobce o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu [§ 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[3] Žalobce napadl usnesení městského soudu kasačními stížnostmi, jelikož mu měla být odepřena ochrana práv. Městský soud si dle něj též neujasněl otázku místní příslušnosti.

[4] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) nejprve spojil v záhlaví citované věci ke společnému projednání, protože žalobní argumentace, obsah usnesení městského soudu i samotné kasační stížnosti jsou v podstatě stejné (jde o kopie téže kasační stížnosti, do které žalobce jako do formuláře pouze dopsal jiného žalovaného a jiné číslo jednací usnesení městského soudu).

[5] Kasační stížnosti jsou nepřípustné pro zneužití práva podat kasační stížnost. Žalobce se dlouhodobě na soudy obrací s množstvím podání, která nedávají smysl, mají formální i obsahové vady apod. Žalobce typicky podává správním soudům návrhy zjevně neprojednatelné či zjevně nedůvodné. V půli července 2023 je v evidenci kasačního soudu vedeno již téměř 860 spisů, v nichž žalobce vystupuje typicky v pozici stěžovatele či navrhovatele. Všechny tyto návrhy podal v posledních pěti letech (nejstarší věc NSS eviduje k lednu 2018). Tuto zjevně kverulační aktivitu razantně zesílil v červnu 2023, kdy na podání stovek žalob, které odmítl městský soud, navázal tím, že proti usnesením městského soudu podal bezmála 400 kasačních stížností.

[6] Pouhá skutečnost, že žalobce vede takové množství sporů, sama o sobě neznamená, že by se jeho návrhy neměl NSS zabývat věcně. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat kasační stížnost, je početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů. Ostatně sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. rozhodnutí ze dne 13. 11. 2012, *Anibal Vieira & Filhos LDA a Maria Rosa Ferreira da Costa LDA proti Portugalsku*, stížnosti č. 980/12 a 28385/12, body 14 až 17, shodně již rozhodnutí Evropské komise pro lidská práva ze dne 15. 10. 1987, *M. proti Spojenému království*, stížnost č. 13284/87).

[7] Článek 36 Listiny základních práv a svobod zaručuje právo na soudní ochranu. Žalobcovo extrémní jednání však již nelze považovat za výkon tohoto práva. Žalobce je veden snahou vést „spor pro spor“, nikoli snahou o ochranu svých práv. Jeho úkony vůči soudu představují jen jednu z mnoha „tváří“ zneužití práva, jde tak o návrhy nepřípustné,

pokračování

které nepožívají právní ochrany (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2022, č. j. 10 Afs 289/2021-42, č. 4358/2022 Sb. NSS, body 14 a 15, s citací starší judikatury). NSS proto kasační stížnosti odmítl (§ 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.). NSS zdůrazňuje výjimečnost tohoto řešení, které je však opodstatněno výjimečností žalobcova jednání (srov. usnesení NSS ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16).

[8] NSS nevydával žádné výzvy k odstranění vad kasační stížnosti, k zaplacení soudního poplatku apod. Vydávání takovýchto výzev by představovalo nadbytečné prodlužování procesu bez jakéhokoli smyslu. Zatěžovat řízení dalšími usneseními, např. o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, výzvou na zaplacení soudního poplatku apod., by představovalo jen rozmnožování zbytečných procedur, bez možnosti dospět k jinému závěru, než že návrh je nepřipustný. Kasačnímu soudu je z vlastní činnosti známo (srov. např. věci vedené pod sp. zn. 6 As 90/2023 nebo sp. zn. 6 As 100/2023), že tyto výzvy neplní žádný účel (ostatně žalobce by jen za poslední sadu kasačních stížností musel zaplatit za soudní poplatky bezmála 2 miliony korun). Ze stejných důvodů NSS nevyrozuměl ani osoby, které žalobce označil jako „žalované“ [jak již vysvětlil městský soud, soudce při své rozhodovací činnosti nemůže být správním orgánem podle § 4 odst. 1 s. ř. s.).

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle uvedených ustanovení žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2023

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu